

Orsovai Hírlap

TARSADALMI HETILAP.

AZ ORSOVAI MAGYAR KÖZMŰVELŐDÉSI EGYESÜLET HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Szerkesztőség: Korona-út 291.
Kiadóhivatal: Handl József könyvnyomdája.
Megjelenik minden csütörtökön.

Szerkesztő és laptulajdonos:
MIHALIK SANDOR.

Előfizetési árak:
Egész évre: 8 korona | Negyed évre 2 korona.
Fél évre: 4 „ | Egyes szám 20 fillér.
Hirdetéseket fölvesz a kiadóhivatal.
Nyilttér soronként 30 fillér.

Egyenlőség.

Vannak a világűrben égitestek, a honnan a fény sugar csak évszázadok és évezredek múltán érkezik le földünkre, s a hová a földön évszázadok előtt lejátszódott események képei jutnak el manapság.

Ily távolságra feketik a mi hazánk is azoktól, a hol már a múlt században gyújtották fel hatalmas áramlatok az egyenlőség és testvériség eszméinek lobogó fátylát, de a hatalmas lángok gyenge fénykévei jóval később jutottak el mihozzánk, csaknem egy évszázad elmúltával. A demokratikus eszmék a múlt század közepe táján nyertek ugyan némi lendületet, de hol vagyunk mi még e tekintetben a valóban e demokratikus alapon nyugvó nyugati államok mögött, a hol valóban nincs különbség ember és ember között, a hol nincsenek születéssel szerzett előjogok, hanem mindenkit saját tehetsége, jelleme, szorgalma és munkájának értéke szerint becsülnék. Hol vagyunk mi még e nemzetek mögött? Ne tekintünk e kérdésben az állami viszonyokat, nem célunk ezek felett vizsgálódni, hanem vessünk csak egy pillantást városunk társadalmának közeletébe, községünk lakóinak érintkezésébe s lehetetlen be nem látunk, hogy tulajdonképen az

ó-kori Kaszti rendszer sem állított erősebb falakat az egyes osztályok közé, mint a minő éles határvonalak különítik el városunk polgárait, egyiket a másiktól.

Az egyik vallást követő megveti sőt gyűlöli a másik hiten lévőt, a vagyon, a hivatali rang és állás gögössé teszi azt, a ki más viszonyok között nagyon is rászorulna az egyenlőség eszméjének védelmére; a foglalkozás és kenyérkereset különfélesége különböző polcra helyezi a polgárokat a szerint a mint a társadalmi felfogás egyik vagy másik kenyérkereseti módot előkelőbbnek vagy alantasabbnak állapított meg.

A tudományos fokot elért egyén többnek tartja magát a kereskedőnél a kereskedő az iparosnál, az iparos a földművelőnél, a földművelő birtokos meg ellensége a többinek az osztályok keretében is számos fokozat van, melyek határvonalat húznak az egyes polgárok társadalmi állása közé, aminél fogva egyik polgár többnek tartja magát a másiknál s ez természetesen a kisebb állású és kisebb rangú egyénekkal nem érintkezik, vagy legalább is nem szívesen.

A demokratikus eszméktől áthatott modern ember megundorodik ettől a nyomorult társadalmi viszonyoktól s ha másért nem, hát ezért üdvözölné

szeretettel annak a biblikus kornak be-köszöntét, a mikor egy akol és egy pásztor leszen és az emberek egyesülnek szeretetben az egyenlőség és testvériség eszméitől áthatottan. Ezt a kort ha be fog következni, talán nem is a vallás eszméi fogják létre hozni, mint inkább a szociáldemokrata eszmék feltartóztatlan terjedése és térfoglalása...

Pierre Loti egyik regényében olvastam, hogy egy angol tengerész tiszt a Deerhund hadihajón hosszabb időn keresztül Konstantinápolyban horgonyozván, unalmát azzal űzte el, hogy bejárta a várost s tanulmányozta a nép életét és erkölceit.

Igy érkezett el Ejub külvárosába is ahol napszámosok, kikötő munkások hajórakodók s más szegény emberek éltek.

Török ruhát vett fel, esténként el-vegyült közöttük, Hasszán kafanájában velük szüresölte kávéját s lassan-lassan annyira hozzájuk szokott, hogy egész idejét közöttük töltötte, lakást vett a guyhók és viskók között, nappal egyéb teendőit végezte, este pedig örömmel elegyedett a kérges tenyerű, becsületes munkás nép közé, szívesen szivta velük együtt nardsziljét, örömmel beszélgetett el mindenféle dolgokról, s beldognak érezte magát, mert ő a gögös, fenhájzó katonatiszt, menten társadalmi kö-

TARCA.

Lázalom.

Az „Orsovai Hírlap” eredeti tárcája.

Ülök az asztalnál, lámpám az asztalon, melynek fényébe bámulva keresem az ideát. Töprengve válogatom a gondolatokat, melyek izzo agyamban összefüggés nélkül kergetik egymást.

Lassanként érzem, hogy a fejem kábul, a lámpa fénye zürzavaros fényességé válik, a melyben eleinte sötét pontok vibrálnak, melyek aztán alakokká nőnek s ezen alakok forognak körültem örült tánczot járva.

Néha-néha egyik a fülemhez hajol s nyakam átöleli és suttog szépeket, néha borzasztókat.

Jön a legszebb phantom, bűvös szép a hangja — szívem összeszorul — mikor hív, hogy gyere-gyere velünk innen e csunya világból el — tündérországba.

Gyere velünk innen e csunya világból el — tündérországba. És én megyek velük.

Hova jutok mostan, ezen töprengkedem.

Változik a szín. Lakásom helyett fejedelmi terem, mozaikkal kirakva a padló, a falak márványból.

Középen egy arany menyeges trón. Javakorabeli férfi ül benne, fensé-

ges férfiú. Márvány sima homlok, classicus metszésű arc, korom fekete haj és szakáll.

Most megszóllal:

Szomorú a sorsa a tündérkirálynak. Boldogság az osztály része sok éveken által. Megadatott neki az örök ifjúság, megadatott neki minden.

Tündér volt az apám, tündér volt az anyám; születésem napján ezer csókot kaptam szép tündér ajakról; dajkám volt a szellő, mely édes bus altató dalokat suttogott; csermely partján nőttem, zöld bársony pázsiton, virág illat között... s eljött a férfikor.

* * *

S eljött a férfikor.

Szellő suttogása, csermely csobogása és a virág illat voltak hű tarsaim; sejtelmes érzelm töltötte meg keblem... megjött a szerelem. Egy szép tündér leány lopózott szívémben s lett a feleségem: a tündér királyné.

* * *

A tündér királyné.

Alom volt ez csupán, de nagyon szép álom. Jó volt a tündérnő, boldoggá tett engem, olyan boldog voltam, mit nem is reméltem, de nem sokáig tartott.

Jött a Roszindulat, férfi álarc alatt, szívesen fogadtam. S mi lett a jutalom? boldogtalan lettem, mert elhagyott engem a tündér királyné és a hutlenséget meg is kell büntetnem... ez a legborzasztóbb.

* * *

Változik a szín A trón terem helyett köfállal körülvett kikövezett udvar. Középen áll egy emelvény fekete posztóval bevonva, rajta egy tőke és egy bárd. Az emelvény háta megett egy vörösbe öltözött álarcos alak.

Kinyílik az ajtó a kőfal ajtaja. Jön a tündér király nagy kíséretével aztán a királyné.

Mondd meg mi a vétked?

Téged elhagytalak.

Mi annak az oka?

Mert nem szerettelek. Csendes boldogság volt eddig osztály részem de az igaz boldogságot nem ismertem. Szenvedély ragadt el és örült vágy s ha ezen szenvedély össze is égetett s elveszed is töllem e sivár életet, boldog voltam mégis röpke pillanatra s szívesen meghalok.

* * *

S szívesen meghalok.

A mint ezt kimondta a bájos királyné, mintha darász lészket bolygatott volna meg reá rohant a nagy és fényes kíséret s darabokra tépte.

* * *

S darabokra tépte.

Azután hallottam, halotti éneket.

* * *

Ülök az asztalnál, lámpám az asztalon, melynek fényét elhomályosítja a felkelő nap aranyos sugar kévéje s nagyot lélegezve örülök, hogy megszabadultam szép tündér országból.

Isim.

telezettségektől és konvencióktól egy egész világot talált itt, a melyet a paloták között hiába keresett az egymás megbecsülésén és szeretetén alapuló, az egyenlőség és testvériség eszméitől áthatott emberek társadalmát.

És én lelkemből irigyeltem ezt a tengerésziszteket, mert ilyen társadalomra ez életben még nem bukkantam.

M. J.

Ördögszekér.

Murat herceget az automobilja kilökte az országút kövezetére és megölte. Az automobil gyorsvonatok sietségével száguldott, s a hirtelen hajlást nem győzte. Fölborult és utasát meggyilkolta. Ugyanaznap dr. Forst felesége ugyanígy pusztult el. Három gyermek sir utána; a hercegről nem tudom, hogy maradt-e árvája. A múlt héten olyan automobil pusztította el utasait, melynek omnibusz szolgálatot kellett volna végeznie. Es minden héten, minden nap más-máshonnan érkezik olyan hír, hogy automobil embert gyilkolt. Olyant, aki véletlenül az útjába került, vagy olyant, akit hordott. Az automobil a mi népünk, amely pedig még csak nagynéha látja, ördögszekérnek nevezte el. Talán azért, mert a gépezetét ördöngösnek tartja, talán azért is mert azt a sietséget, amellyel az automobil hajtja, ördögi bűbájnak tartja. Vagy talán azért, mert pokolinak tartja azt az észjárást, amely az egész emberi életet ugyanakkor semmibe veszi, amikor annak egy részét, a gyönyörködést mindennél szentebbnek vallja. A gyorsaságban való gyönyörködést, a messzeségek fölfalásában való perverz kéjelgést. A sietség mámorától fölforr az ember vére. S ez a vér már a következő pillanatban pirosra festi az országutat. Igaza van a mi népünknek: az automobil ördögszekér.

Murat hercegnek nem volt hozzá való türelme, hogy a bajor hercegség szépséges vidékét lassu hajtásban élvezze. Ő nem azért hajtattott, hogy valahová érjen, hanem azért, hogy mások száguldásán tullehessen. A vidék nem érde-

A házasságtól a válásig.

A francia társadalomban a házasság reformálására megindult mozgalom legnevezetesebb követelésének vanja a válás megkönnyítésének elősegítését. Hogy mennyire igazuk van azoknak a fiatal apostoloknak, akik az akció élén állnak, azt tömérdek boldogtalan házasság története igazolhatja. A házasság abban a pillanatban válik elviselhetetlenné, amikor a házastársak tehernek látják, amelytől nem lehet szabadulni. Az az érzés lehet ez, mely a gyógyíthatatlan beteget az öngyilkosságba hajtja. Ha valami távoli reménye van arra, hogy meggyógyítják, beletörődik a sorába s talán az autoszugesztio is segít az orvos munkájában. De a megváltozhatatlanság tudata kétségbeesztő és örültsegekre készíti. A legtartósabb szerelem sem garanciája annak, hogy valamikor be nem következik a kölcsönös kiábrándulás. Viszont a lelkivilága lehet annak az asszonynak, aki ifjúsága egész pompájában konstatálni kénytelen, hogy még egy hosszú életet rabszolgabírcsek közt kell átvergődni, vagy a férfinak, aki tudja, hogy boldogtalanul tesz valakit, de nem változtathat a sorson. A törvény nem engedi. A boldogtalanságnak ehez a kalváriájához pedig egész csomó lépeső a válás nehezégeinek a tudata. A házasság csak addig teszi ked-

kelte, arra, hogy hová érkezik meg, nem volt kíváncsi, dolog nem sietette, valaminek elmulasztásától nem tartott. Csak sietni akart, jobban sietni mint mindenki más. Belekapott lelkébe a sietség mámorá és megfontolását megzavarta a száguldás örülete. A rohanása elmezavar volt, mint ahogy minden veszettül iramodó automobilos egyenesen elhajthatna az örültek házába. A közveszélyes örültek osztályába. Murat hercegnek ezen az útján nem sikerült más embert irtani, csak önmagát. Sehová sem tartott, csak sietett és hirtelen elérkezett a legutolsó állomásra.

Forstné a férjével együtt száguldott emberirtó hintóján. Három gyermekük volt, mégis gyorsvonat sebességével hajtottak. A három gyermek gyorsvonat sebességével lett árvává. Az elmaradt, polgári észjárású emberek azt tudakolják hogy három gyermek szüleinek szabad-e automobiljukkal gyorsvonatosdit játszani? Azért mondom ezt elmaradt észjárásnak mert határozottan annak nyilvánítják a sietség geniejei. Szánakozva lenézik azt, aki az embert, akár őket magukat is többre becsüli, mint a sietség diadalaikat. Ezek a geniei, akik máskülönbem nem igen rajonganak a haladásért, felsőséges megvetést éreztetnek azok iránt, akik a „technika haladásá"-nak ellenszegülnek. Ők annak mondják az automobil örülését. Még látom azt a szánakozó mosolyt amellyel egy máskülönbem korlátolt eszű automobilos ismerősöm a minap mint elmaradt embert lesajnált, amiért az automobil-örjögés megfékezését követeltem. Fölmosolyogta magát a fejlődés és haladás csucsaira és onnan lenézett bennünket, akik tagadjuk azt, hogy az emberiségnek érdeke az, ami csak néhány perverz lelkületű ember kéjelgése.

Az automobil csakis jobb móduak alkalmatossága, természetes tehát, hogy csakis jobb móduak repülnek ki belőle az országutra úgy, hogy ott az agyvelejük szétloccsan. Azt tartják, hogy ehhez joguk van s hogy senki az ő egyéni jogukat nem korlátozhatja. Ez sem igaz hiszen még az öngyilkosságot sem tartja egyéni szabadságnak a közösség köte-

vessé az életet, amíg két ember kölcsönös hajlandóságának, megbecsülésének a kifejezése.

A házastársak viszonyába nem szabad belevegyülnie a kényszer tudatának. A férj ne érezze soha, hogy az a csók, amit a felesége ajakára nyom, olyan kötelesség, amelyet negyven évig, vagy még tovább, adó gyanánt fizet, s amelyet könnyötlenül végrehajt nála a házassági törvény, hanem a vonzódásáról higgye, hogy a lelkéből fakad még akkor is, amikor már csak a megszokás vezeti. A férj is, a feleség is legyen annak a tudatában, hogy amelyik pillanatban teher nekik a házasság, érett megfontolás útján változtathatnak az életük folyásán. Abban a pillanatban, amikor a válás útja nincsen sziklakkal eltorlaszolva, egyszerre meglóg a boldogtalan házasságok száma. Két egyenjogu és egyforma kötelességű ember, akinek a kölcsönös bánásmódját is mérsékli és finomítja az, hogy a gyöngédtelenséget esetleg az egész élete boldogságával torolhatja meg a másik és akik tudják, hogy az együttéléstük csakugyan a saját elhatározásukból folyik tovább, megbecsülik egymást és megacélozzák az energiájukat olyan kellemetlenségekkel szemben is, amelyek ott, ahol szinte lehetetlenség az elválás, katasztrófához vezetnek. Ez vitte az egyes országok törvényhozását lassanként oda, hogy mindenütt

lességein alapuló társadalom. Nem fogadom el a nagy urak és a szegény emberek közt tett azt a különböztetést, amelyből a vagyontalan, gondüzött, sorsverte ember kárörvendezve fogadhatná az automobilos nagy urak agyvelőszétloccsanását. Mi, idelent, abban a világban, melynek tagjai az automobilhoz csak úgy férünk, ha általa elgázoltatunk, éppenséggel nem kárörvendezünk a jó mód eszelőseinek pusztulásán. A szétloccsant agyvelőről azt tudjuk, hogy emberi agyvelő s az emberrel szolidaritást érzünk, még akkor is, ha ő maga ezt az érzést sohasem érezte. S ezért az automobilos nagyurak gyilkos balesetei hírére nem csinálunk statisztikát az elpusztult nagyurakról, hanem csak a szerencsétlenül járt emberekről.

Vajjon meddig tűri a világ az automobil-örületet? Vajjon meddig tűri, hogy a sietség mániákusainak ki legyen szolgáltatva a robotban cammogók élete? Es meddig tűri, hogy a hóbortosok a maguk és más áldozataik vérével szabadon pirosra fessék az országutakat? A technika haladásának jelszavát ne engedjük se meghamisítani, se lealjasítani az emberi gondolat haladásának az emberi szolidaritás ellenségeitől. Talán hercegeknek gyilkos balesete gondolkozásra bírja a rendet És elhitheti vele, hogy a társadalmat meg kell védeni azoktól a szabadon garázdálkodó örültektől, akik az öngyilkosság jogát hirdetik és e jogtól való megfosztásukat elmaradottságnak, haladásellenességnek mondják. Bánja a manó, hogy lenéznék-e, megvetnek-e bennünket kultúra ellenes voltunkért azok az urak, akiknek a kulturához annyi a közük, mint a nyavalyának az emberi testhez: a társadalomnak a maga rendfentartó intézményével kell akadályozni azt, hogy perverz, léha mulatozók az ő ördögszekerükön az országutakon eszeveszetten száguldhassanak és gyilkolhassanak. Mert az országut emberek járó útja, s mert — ők maguk is emberek.

ge.

megoldották a házasságra az egyház által rakott nehéz bilincseket. A válás megkönnyítése a házasság boldogságának a megerősítése. Oszintébbé, melegbé és igazabbá teszi a viszonyt. A magyar házassági törvény óta az elválás statisztikája erre a legkeményebb bizonyíték. A házassági törvény az elválás körülményeit tudvalevőleg elég liberálisan szabályozta — bár ez a reform messze áll a tökéletességtől! — de életbelépése óta az elválások száma csak igen jelentéktelen aránnyal szaporodott. Azok a házastársak, akik elviselhetetlen nyügnék nézték a sokat emlegetett rózsaláncot, megszakitották a kölcsönös szenvedés idejét, ami a házasság intézménye etikájának csakugyan nem art. Viszont a könnyebb elválás érzése önkéntelenül összekovácsolta a már-már engedő pántokat. A szabadság tudata megteremtette az állhatatosságot.

Paradoxonnak látszik ez, de az emberi természetből folyik. Az ugynevezett szabad házasság példája is argumentum lehet reá. A pap nélkül kötött frigyek minden erkölcselenségük dacára, rendesen véges-végig boldogok. Pedig a merész elhatározásukat effektuált feleknek küzdeniök kell a világ előítéletével, a saját lelkiismeretük jelentkezőseivel és azzal a sok kisebb-nagyobb kellemetlenséggel, amely alól csak a házassági levél mentesíthet.

Iparfejlesztés.

Nemcsak a politika terén állott be nagy változás, hanem gazdasági életünkben is új, szebb jövő hajnalpirja dereng.

A gazdasági élet véredényeit és idegszállait nem ismerő előtt rejtély volt, hogy miért kell Magyarországon, melyet a sors termő rónakkal, folyókkal, erdőkkel, mezővel és legelővel oly bőven megáldott, a hol érceben, szénben és gyógyforrásokban megmérhetetlen értékek rejlenek a föld méhében, miért kell a természettől minden kincsével oly bőven ellátott országban a munkás, szorgalmas és értelmes lakosság túlnyomó részének szegénységben színlódnia?

A beavatottak valószínűleg eddig is tudták betegségünk kuforrását, de ugy látszik hiányzott a siker rugója, a bátorság ahhoz, hogy gazdasági bajaink orvoslása végett merészebb eszközökhöz nyúljanak.

A szegénység bántortalanra teszi az egyént, gyávává a nemzetet s annak vezetőit, a kik félnek minden rázkodtatástól, féltik a nemzet vérszegény, elernyedtestét a válságtól s ezzel más erősebb országok biztos zsákmányává avatják.

Igy jártunk mi is hosszú évszázadokon át. Szerények voltunk és alázatosak, örültünk annak a morzsának, a mit a külföldi acélos buzánkért, első minőségű nyers terményeinkért nagy kegyesen juttatott, Köznépünk hihetetlen szerényen, valóságos szegénységben élt s midőn a személyi forgalom és érintkezés fellendülésével a külföldi viszonyok ismerete általánosabbá lett s ennek nyomán az igények emelkedtek, azon vettük magunkat észre, hogy ebben az lsten áldotta országban a közepes szaporodás dacára már nem fér meg a nép mert nem tud megélni.

Kezdetét vette a kivándorlás, úgy hogy ma már százezrekre megy azon értelmes, erőteljes munkások száma, a kik messze a tengeren túl keresik s találják meg azt a boldogulást, melyet mi egyoldalú gazdasági rendszerünk mellett nekik biztosítani képesek nem voltunk.

Bár a nagy nyilvánosság elé nem sok szívárog ki, a kormány élén álló férfiak egy-egy elejtett nyilatkozatából érezzük, hogy gazdasági életünk új irányba jutott, az egyoldalú östermelés elégtelen volta már köztudattá vált, valamint az is, hogy csak nagyarányú iparfejlesztés révén remélhetünk szebb, boldogabb jövőt.

A jelenlegi kormány nagyhorderejű tervekkel foglalkozik. Biztosítani akarja

De azaz érzés, hogy a saját sorsunknak maguk az urai, hogy abban a pillanatban felbontják a hazi közösséget, amikor ebben nem találnak már örömet, folyton ott dolgoznak minden mozdulatukban. A bizonytalanság érzésének varázsa van s ez megveszteget. Gyöngédségre, figyelmességre, tapintatra kötelez az a tudat, hogy a durva szónak esetleg a másik olyan tendenciákat tulajdoníthat, amelyek tulajdonképpen nem is állnak mögötte. És mulnak az évek, a férfiak is, az asszonyok is nyitva az ajtó a szabadságához, melyre annyi boldognak indult házasság részesei sóvárognak, de egyikük sem lép ki azon. Nem érzik az együttmaradást megváltozhatatlan kötelességnek, tehát — nem válnak el.

Már ebből is következik azonban, hogy azért az elválás megkönnyítése éppen nem elég ahoz, hogy többet ne legyen boldogtalan házasság. Ha szabad is a válás, szerencsére a társadalmi konvenciók egész bástyája védelmezi a házasságot. Hirtelen elhatározásból, egy zajos szcéna következtéképpen nem igen adják be a válólevelet egymás ellen a modern társadalom tagjai, mert nincsen az a válás, amelyik kisebb-nagyobb botránnyal ne járna, amely mögött a világ ne keresne olyan drámát, amely meg sem történt. Az elválás a gyógyít-

szárazon és vizen kivitelünket vasutak és csatornák építése által, hogy végre megszabaduljunk szomszédunk ölelő vas karjai közül. Idegen tőkét akar az országba hozni lassan és fokozatosan, hogy népünk hozzácsokjék az ipari munkához stb.

Nagyarányú átalakulás küszöbén állunk. Egy szebb jövő fénye dereng felénk. Adja a magyarok istene, hogy az mielőbb be is következzen. R

HIRK.

Hamis név használata. Érdekes pör folyt le mult hó 31-én a helybeli járásbírósnál, a hová *Calciunariu* Péter helybeli ügyvédet feljelentették hamis név használataért. A feljelentő okmányokkal igazolta, hogy nevezettet nem *Calciunariunak* hanem *Csizmás-nak* hívják mely jó magyar nevét nevezett ügyvéd önhatalmulag a neki kedvesebb hangzású *Calniunariura* változtatta. A bíróság a panasznak helyet adva a panaszzal hamis név használataért 200 kor. bírságra büntette. Érdekelte az ítéletet megfélebbezte.

Hamis útlevel használata. Az elmúlt napokban a Románia felé induló hajóval *Mircza* Péter Alsó-Boncza 24 éves parasztlegény *Popescu* Illés 26 éves lugosi pincér nevére kiállított útlevelel innen el akart utazni. A határrendőrség aki erre rájött, az ípsztét lefűlelte, elővezettette és a h. sz. r. kapitányság ezen kihágásért *Mirczát* öt napi elzárásra ítélte el. A büntetés kiállása után pedig illetőségi helyére toloncolták az utazni vágyakozót.

Bevonultak az ujoncok. Vége az ex-lexnek. Tegnap hangosak voltak Orsova utcái és leginkább kaszárnyáink környezete. Ez évben besorozottak akik a honvédség itteni zászlóaljához beosztást nyertek mintegy 130-an tegnap bevonultak és azonnal be is öltöztettek. Most pedig következik szegény honvéd ujoncainkra a nemes, de bizony nem valami kellemes ujoncoktatás.

Idegen vagyon elajátítása. A vasuttelep esendőr őrsé a járásbírósnál feljelentést tett Benorojo Jakab orsovai vasuttelepi lakós ellen azért mert az a folyó évben ismeretlen időben Papp Ignác szinte orsovai vasuttelepi lakostól 29 darab tyukketrecet eltulajdonított. A vizsgálat folyik.

hatatlan betegségek panacéja, a türelmetlen állapot megszakítására való. De éppen azok az okok, amelyek rávitték a törvényhozásokat arra, hogy megkönnyítsék a válást, megtaníthatják az embereket a boldog házasság recipéjére is. Nagy és forró szenvedélyeknél biztosabb garanciája annak, hogy kedves és enyhe felszke lesz két embernek a családi tűzhely, ha nem tekintik egymást életre-halálra egymáshoz kényszerített láncszemeknek. Gyöngédség, a másik emberi érzéseinek a megbecsülése, folytonos figyelem és folytonos tekintetbevétele a másik hangulatának: ez a legbiztosabb módja a házasság konzerválásának.

Herezeg Ferencnek van egy igen kedves novellája. A haldokló gróf a fiának egyetlen tanácsot ad: vegyen a feleségének minden telen egy hatosért ibolyát és mondjon mellé egy bókot.

Ez meg is fogadja és ámulva látja, hogy sokszor a legnehezebb komplikációkból megszabadítja az a kis marék virág. Az asszony egy jó szóért, egy mosolygásért, ha az talán nem is jön teljesen a szívből, megbocsát sok vételt, amit elkövettek ellene. A gyöngédség és a figyelem: ez a boldog házasság kovása.

Az Országos Tisztviselő Szövetség lelkes hangú felhívásban fordul az ország tisztviselőihez, melyben csatlakozásra hívja fel a tisztviselői kart a tisztviselői nagy célok megvalósításáért folytatandó küzdelemhez. E célok nagyjában a következők: Tisztviselői takarékpénztár, internatusok és üdülő házak létesítése, a tisztviselők anyagi helyzetének alapos megjavítása és újjászervezése, stb. E célok csak úgy érhetők el, ha az Orsz. Tisztviselői Szövetségbe minden tisztviselő belép. A belépésre való felhívást eyész terjedelmében jövő számunkban hozzuk s itt még csak azt jegyezzük meg és illetve arra hívjuk fel az érdekeltek figyelmét, hogy a belépésre vonatkozó aláírási ív a helybeli m. kir. erdőhivatal pénztári helységében d. e. 8-1/2 óráig van kitéve és ott aláírható. Tagsági díj évi 4 korona.

Lövészegylet. Vasárnap mult hó 29-én a polg. lövöldén összesen 430 lövés adatott le a következő eredménnyel:

Mélylövés: I. Dr. Schütze József, II. Freyler Ferenc, III. Thiry Lajos.

Körlövés: I. Dr. Schütze József, II. Freyler Ferenc, III. Bajasch Miklós.

Ezen vasárnapon „mester-lövész“ jelek Freyler Ferenc valamint Dr. Schütze uraknak lettek a főlövész-mester által átnyújtva. Új működő tagként Ruzs János úr, a főlövész-mester fia lépett az egyletbe.

Kivándorlás Ada-Kalehből. A mint értesültünk a holnap délutáni hajóval Ada-Kalehből 18 szegény sorsu török család számszerint mintegy 80 lélek elhagyja szülőföldjét a hol nem képesek megélni és kivándorolnak Kis-Ázsiába. A török kormány küldött a kivándorlóknak mintegy 2000 koronát úti-költségre és azonkívül földet utalványozott nekik és rendelkezésükre bocsát házépítésre szükséges anyagot, továbbá szarvasmarhát és a mezei munkához szükséges eszközöket.

489 sz. 1906. vhtó.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy az orsovai kir. járásbírósnak 1906. évi Sp. II. 132. számú végzése következtében ügyvéd által képviselt **Hambeck Ernő** javára **Koszteszku Ruzsa és Paula** ellen 76 K. s jár. erejéig 1906. évi június hó 9-én fogatosított kielégítési végrehajtás utján le- és felül foglalt és 620 K. becsült következő ingóságok, u. m.: butorok stb. nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az orsovai kir. járásbírósnak 1906. évi V. 389. számú végzése folytán 76 kor. tőkekövetelés, ennek 190. évi hó napjától járó % kamatai, 1/3 % váltódíj és eddig összesen 11 kor. 30 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig, Orsován alperes lakásán leendő eszközzésére **1906. évi augusztus hó 6-ik napjának déli 9 órája** határidőül kitézetik és ahoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felül foglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §. értelmében ezek járara is elrendeltetik.

Kelt Orsován, 1906. évi július hó 15.

Bumba Béla,
kir. bír. végrehajtó.

Az orsovai járás főszolgabirájától.

3913 sz. kig. 1906.

Pályázati hirdetemény.

A Krassó-Szörény vármegye orsovai járáshoz tartozó herkulesfürdői körjegyzői állásra, mely nyugdíjaztatás folytán megüresedett és Herkulesfürdő székhellyel 2 községből áll, pályázatot hirdetek.

A körjegyzői fizetés	1584 K.
Iroda és napidíj átalány	315 K.
Előfogati díj átalány	294 K.
Tűzifa átalány	25 K.
Írnoktartás	720 K.
Anyakönyvi dologi kiadás	140 K.

természetbeni lakás és a magánmunkálatokért a törvényszerű díjak.

Felhívom a pályázókat, hogy az 1883. I. t. cz. 6 §-a illetve 1900. évi XX. t. cz. 3 §-ában körülírt minősítéseiket igazoló okmányokkal felszerelt kérvényüket f. é. augusztus 22-ig okvetlen beadják, mert a később érkezőket tekintetbe nem veszem.

A román nyelv bírása szükséges.

A választás f. é. **augusztus hó 23-án d. e. 8 órakor Herkulesfürdő község-házánál** fog megtartatni.

Orsován, 1906. évi július 22-én.

Neu Ede,
szolgabíró.

557. sz. 1906. végrh.

Árverési hirdetemény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az orsovai kir. járásbíróságnak 1906. évi V. 424. számú végzése következtében ügyvéd által képviselt **orsovai tiszti egylet** javára **Kosztészku Ruzsa és trsa** ellen 106 K. f. s jár. erejéig 1906. június hó 25-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 620 kor.-ra becsült következő ingóságok, u. m: **butorok** nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az orsovai kir. járásbíróság 1906-ik évi V. 424. számú végzése folytán 106 K. tőkekövetelés, ennek 1906. évi II hó 21 napjától járó 6% kamatai, $\frac{1}{3}\%$ váltódíj és eddig összesen 62 kor. 15 fill.-ben bíróilag már megállapított költségek erejéig, Orsován alperes lakásán leendő eszközlésére **1906. évi augusztus hó 6-ik napjának délelőtti 9 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is, el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatákés azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Orsován, 1906. évi július hó 20-án.

Bumba Béla,
kir. bir. végrehajtó.

Handl József

ORSOVA

KÖNYVNYOMDÁJA, PAPIR-, IRÓ- ÉS RAJZSZER
KERESKEDÉSE AJÁNlja MINDENNEMŰ NYOM-
TATVÁNYAIT ÉS TANSZER FELSZERELÉSEIT.

Hirdetések

legjutányosabban felvétetnek.

Mit igyunk? hogy egészségünket megóvjuk, mert csakis a természetes szénsavas ásványvíz erre a legbiztosabb óvószér. Elsősorban az I-sőrendű természetes szénsavas

natrontartalmú ásványvizet a **MOHA**

ÁGNES-

Forrás-t, mely ideges gyomorhaj, légeső-, esontlágylás, vese- és hólyagbántalmak eseteiben 26 év óta kitűnő eredménnyel használtatik és ragályos betegségek, mint typhus, cholera megkíméltettek azok, akik közönséges ivóvíz helyett a bacteriummentes mohai **ÁGNES**-forrás vízzel éltek.

Számos orvosi szaktekintély által ajánlva. Elismerő nyilatkozatok a forrás leírásának ismertető füzetében olvashatók. Hagztartások számára másfél literesnél valamivel nagyobb üvegekben minden kétes értékű, mesterségesen szénsavval telített víznél, sőt a szódavíznél is olcsóbb, hogy az **ÁGNES**-forrás vizét a legszegényebb ember is könnyen megszerezhesse és hogy bárki olcsón beszerezhető legyen, már a vidéki nagyobb városokban is lerakatok szerveztettek, ugyanott a forrás leírásának ismertető **Kedvelt borvíz!** füzete ingyen kapható. A forráskezelőség. — Kapható minden fűszerüzletben és elsőrangú vendéglőben.

Főraktár: **Scheinberger Mór** úrnál Orsován.